ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΚ ΑΘΗΝΑΣ 49
ΚΩΔ. ΑΡ. 01-2834

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

"Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν"

Ἰανουάριος 2017
ἔτος 44ο
ἀρ. φύλ. 698

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Κοπὴ Βασιλόπιτας

Κυριακὴ 15 Ἰανουαρίου 6:30 μ.μ.
Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, πλ. Ὁμονοίας

Μὲ παραδοσιακὰ κάλαντα, ποιοτικὰ ἄσματα, κεράσματα καὶ σύντομη ὁμιλία τοῦ ὑπευθύνου τῶν Ἐπάλξεων **Β. Τσούπρα** μὲ θέμα: «Ὁ χρόνος καὶ ὁ χῶρος μέσα στὴν ἀπεραντοσύνη καὶ τὴν αἰωνιότητα».

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες μας νὰ προσέλθουν γιὰ τόνωση τοῦ ἠθικοῦ καὶ ἀναθέρμανση τῆς ἐλπίδος γιὰ κοινὴ σωτηρία καὶ πρόοδο.

Σᾶς περιμένομε.

Συγκέντρωση Συνεργασίας

Κυριακὴ 22 Ἰανουαρίου 11:00 π.μ.,
Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, πλ. Ὁμονοίας.

Θὰ μιλήσουν ἐκπρόσωποι πολιτιστικῶν καὶ κοινωνικῶν κινήσεων γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς συνεργασίας τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων πρὸς ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπιση τῆς πολλαπλῆς κρίσεως καὶ πρὸς προάσπιση τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν δικαιωμάτων. Ὅσοι πονοῦν γιὰ τὸ κατάντημα τοῦ τόπου μας καὶ τὴν συνεχῆ χειροτέρευσή του καλοῦνται νὰ παρευρεθοῦν στὴν ἑνωτικὴ αὐτὴ συγκέντρωση, ἀφοῦ πρόκειται γιὰ τὸ καλὸ ὅλων μας. Κάθε ἀδιαφορία καὶ ἀνοχὴ σημαίνει συνενοχή.

Σᾶς περιμένομε.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα

Κυριακὴ 29 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 6:30μ.μ.,
αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, πλ. Ὁμονοίας.

Συμμετέχουν θεολόγοι, φιλόλογοι καὶ κοινωνιολόγοι. Ἡ ἐκδήλωση θὰ ἀρχίσει μὲ ψάλσιμο Ἑσπερινοῦ.

Εἰσοδος ἐλεύθερη.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ.Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο 6:30 μ.μ.-9:00 μ.μ.** συζήτηση γιὰ νέους καὶ χορωδία.

Κάθε **Κυριακὴ** στὶς **4:30 μ.μ.** πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες καὶ στὶς **6:30 μ.μ.** ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες γιὰ τρέχοντα πνευματικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα.

Καθημερινῶς, παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς καὶ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὀρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»
τηλ.: 2105230948,6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν αἴθουσα «Μαρία ἡ Μαγδαληνή», **Ἀναγεννήσεως 19**, (πλησίον Ἁγ. Σπυρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτη βράδυ** καὶ **ὥρα 7:00 μ.μ.**

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Ἐπίσης, οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω ἔχουν ἐπιμεληθῆ τὴν ἔκδοση ἑνὸς καλαίσθητου ἡμερολογίου 2017, μὲ ἀναφορὰ καὶ στὶς δραστηριότητες τῶν «Ἐπάλξεων».

Πληροφορίες: Ἐπάλξεις Αἰγάλεω,
ὑπεύθυνη κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη,
ἰατρὸς-θεολόγος, τηλ. 210 5982 573.

Ἔτος μετανοίας τὸ 2017

Μαζὶ μὲ τὶς εὐχὲς ποὺ ἀνταλλάσομε γιὰ ἕνα εἰρηνικὸ καὶ δημιουργικὸ νέο ἔτος, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, καλὸ θὰ εἶναι νὰ καταβάλλωμε κάθε προσπάθεια γιὰ εἰλικρινὴ μετάνοια καὶ πραγματικὴ ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς καὶ πολιτείας, ὥστε οἱ εὐχές μας νὰ εὕρουν τὴν ἐκπλήρωσή των. Ἄλλωστε, ἡ ἀρχικὴ φράση καὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ σωτῆρος μας Χριστοῦ ἦταν «μετανοεῖτε».

Ἐννοεῖται ὅτι ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ γνωρίζομε ὅλοι τὴν ἀνάγκη καὶ τὴν ἀξία τῆς μετανοίας καὶ ὁ καθένας μας μὲ τὸ μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως κανονίζει τὴν πνευματική του πορεία. Ἡ ἀνάγκη ὅμως γιὰ γενικὴ μετάνοια μικρῶν καὶ μεγάλων καὶ μάλιστα μετάνοια γιὰ πταίσματα καὶ παραπτώματα κυρίως ὁμαδικῶν καὶ κοινῶν δράσεων δὲν ἔχει ἀναγνωριστῆ γενικῶς καὶ ἀπὸ ὅλους.

Κυρίως ἡ μετάνοιά μας περιορίζεται γιὰ καθαρῶς προσωπικὰ λάθη καὶ ἁμαρτήματα ἰδίως τῆς στενῆς λεγομένης ἠθικῆς χωρὶς νὰ ἀντιλαμβανόμαστε τὰ μεγάλα παραπτώματά μας ὡς μέλη τῆς πολιτείας, τῆς Ἐκκλησίας, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας. Γνωστὸ ἴσως σὲ ὅλους εἶναι τὸ περιστατικὸ ἑνὸς προέδρου κοινότητος ποὺ ξεμολογήθηκε τὶς ἀτομικές του ἁμαρτίες καὶ σταμάτησε.

Ὁ συνετὸς ὅμως πνευματικὸς τοῦ εἶπε: «Ἕως τώρα ἐξομολογήθηκε ὁ τάδε. Τώρα πρέπει νὰ ἐξομολογηθῆ καὶ ὁ πρόεδρος». Τότε ὁ πρόεδρος δυσανασχέτησε καὶ διαμαρτυρόμενος εἶπε: «Τί δουλειὰ ἔχει τὸ προεδριλίκι μὲ τὶς δικές μου ἁμαρτίες;». «Ἔχει καὶ παραέχει,», τοῦ λέει ὁ πνευματικός. «Ἂν μιὰ ἀπόφαση ποὺ πῆρες, δὲν ὠφελεῖ τοὺς συγχωριανιούς σου, ἀλλὰ ἐσένα προσωπικὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς σου, δὲν ἔχεις κάνει ἁμαρτία;

Κὶ ὁ πνευματικὸς συνέχισε: «Ἐὰν ἄλλα ὑποσχέθηκες πρὶν νὰ βγῆς καὶ ἄλλα κάνεις τώρα δὲν εἶναι ἁμαρτία; Ἐὰν διορίζῃς τοὺς συγγενεῖς σου καὶ ἀφήνεις ἔξω ἐκείνους ποὺ ἔχουν πραγματικὴ ἀνάγκη καὶ ἔχουν καλύτερα προσόντα ἀπὸ τοὺς δικούς σου, δὲν κάνεις ἁμαρτία; κλπ.». Τότε ὁ πρόεδρος κατάλαβε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή του ὅτι ὑπάρχουν πολλῶν εἰδῶν ἁμαρτίες ποὺ κάνει ὁ ἄνθρωπος καὶ ὡς ατομο καὶ ὡς πρόσωπο καὶ ὡς μέλος τῆς οἰκογενείας καὶ ὡς φορέας πολιτικῆς, ἐκκλησιαστικῆς ἢ μορφωτικῆς διακονίας.

συνέχεια στή σελ. 2

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μακρίνας Μ. Ράγκα, Δικηγόρου - Διαμεσολαβήτριας

Η παραδοξότητα του θέματος έγκειται στο ότι οι προηγούμενες γενιές μεγάλωσαν σε ένα περιβάλλον όπου τα παιδιά δεν είχαν καθόλου δικαιώματα. Πολλές φορές η συνήθης αντιμετώπιση των παιδιών ήταν πολύ αυστηρή, με συνηθισμένη την επιβολή τιμωρίας, όπως ο ξυλοδαρμός, και γενικά την απαίτηση για «υπακοή» στους μεγαλυτέρους.

Τα πράγματα, όμως, έχουν αλλάξει και καλούμαστε αυτήν την αλλαγή να την αναγνωρίσουμε και να τη διαχειριστούμε. Τα παιδιά, πλέον, έχουν αναγνωρισμένα δικαιώματα, τα οποία οριοθετούνται εδώ και αρκετές δεκαετίες με νομικά κείμενα και διεθνείς συμβάσεις, οι οποίες ισχύουν τόσο σε παγκόσμιο επίπεδο όσο και στο εσωτερικό της χώρας μας.

Η Διεθνής Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού υπογράφτηκε το 1989 από τα κράτη-μέλη του ΟΗΕ, και ρυθμίζει τις υποχρεώσεις των κρατών για την προστασία και προαγωγή των δικαιωμάτων του παιδιού. Η Σύμβαση έγινε νόμος και στη χώρα μας το 1992 (Ν. 2101/92). Συγκεκριμένα περιλαμβάνει τρείς μεγάλες κατηγορίες δικαιωμάτων:

συνέχεια στή σελ. 3

Τὰ δικαιώματα τοῦ ἀγέννητου Παιδιοῦ

Συνέχεια τῆς εἰσηγήσεως
τῆς πρεσβυτέρας κ. Βαρβάρας Μεταλληνοῦ,
θεολόγου – φιλολόγου
στὶς «Ἐπάλξεις», 27.11.2016

Ἡ Μητρότητα, ὅπως καὶ ἡ Πατρότητα, εἶναι θεϊκὸ δῶρο προς τὸν ἄνθρωπο, ἀφοῦ οἱ σύζυγοι καλοῦνται νὰ συνεχίσουν τὸ δημιουργικό του ἔργο τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ γενόμενοι συννδημιουργοί, χαρίζοντας δηλ. τὴ ζωὴ καὶ σὲ ἄλλλα λογικὰ ὄντα. Ἡ μητέρα μάλιστα, περισσότερο ἀπὸ τὸν πατέρα, νοιώθει αὐτὴ τὴ δυναμικὴ σύμπραξή της στὴ

συνέχεια στή σελ. 2

Πῶς θὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ εὐχὲς

Εὐχές, καὶ μάλιστα τὶς καλύτερές μας, ἐκφράζομε γιὰ ὅλους ἐσᾶς καὶ τὶς οἰκογένειές σας, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, γιὰ ἕνα εὐλογημένο, χαρούμενο καὶ εἰρηνικὸ 2017. Καὶ ἐπειδὴ οἱ εὐχές μας αὐτὲς βγαίνουν μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας καὶ γίνονται γιὰ τὸ κοινὸ καλό, μποροῦν νὰ εὐοδωθοῦν, ἀφοῦ αὐτὸς ποὺ μᾶς τὶς ἐμπνέει, αὐτὸς ποὺ θέλει τὸ κοινὸ καλὸ καὶ αὐτὸς ποὺ διαρκῶς ἐργάζεται γιὰ τὸ καλὸ ὅλων μας εἶναι τὸ ἴδιο πρόσωπο, εἶναι ὁ παντοδύναμος Βασιλιάς μας, ὁ Δημιουργὸς τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου, ὁ Σωτήρας μας Θεάνθρωπος Χριστός.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ πρέπει ὅλοι μας νὰ κάνωμε εἶναι νὰ προσαρμόζωμε κάθε εὐχή, κάθε σκέψη, κάθε ἔργο

συνέχεια στή σελ. 3

Ἔτος μετανοίας τὸ 2017

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

Αὐτὸ ὅμως ποὺ ὁ ἁπλὸς ἐκεῖνος πρόεδρος μὲ τὴν ὑπόδειξη τοῦ πνευματικοῦ κατάλαβε, δυστυχῶς δὲν τὸ καταλαβαίνομε σήμερα γι'αὐτὸ καὶ πολιτικοὶ καὶ κληρικοὶ καὶ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ λαϊκοὶ μένομε ἀμετανόητοι, ἀδιόρθωτοι καὶ ὅλοι ἔνοχοι γιὰ τὴν κακὴ κατάσταση ποὺ βρισκόμαστε. Βεβαίως δὲν ἀναφερόμαστε στὰ πρόσωπα ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν πλήρη συνείδηση τῆς πνευματικής των καταστάσεως καὶ ἀκολουθούντα τὴ θεραπευτικὴ ἀγωγὴ τῆς ἐκκλησίας διαβιώνουν ἐν προσευχῇ καὶ μετανοίᾳ ἐργαζόμενα γιὰ τὴν προσωπική των βελτίωση καὶ τὴν κοινωνικὴ πρόοδο.

Ἐδῶ ἀναφερόμαστε στὸ γενικὸ κανόνα καὶ στὴ γενικὴ ἀμετανοησία. Ποιό π.χ. πολιτικό κόμμα δέχτηκε ποτὲ ὅτι ἔχει κάνει λάθη; Ποιός πολιτικὸς παραδέχτηκε τὴν πλήρη ἀσυνέπειά του μεταξύ λόγων καὶ ἔργων καὶ προπαντὸς μεταξὺ ἀρχικῶν ἐπαγγελιῶν καὶ τελικῆς ἀνακολουθίας; Ποιός ἄλλωστε πολιτικὸς μετενόησε ποτὲ γιατὶ ἐξυπηρέτησε τὰ σχέδια ξένων κέντρων ἀποφάσεων καὶ ἀγνόησε τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ; Ποιοί πολιτικοὶ μετενόησαν γιὰ τὴν παραπλάνηση ποὺ κάνουν στὸ λαὸ καὶ τὶς ἀπατηλὲς ὑποσχέσεις ποὺ δίνουν;

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἐμεῖς οἱ πολίτες εἴμαστε καλύτεροι; Τὸ κριτήριο τῆς ἐκάστοτε ἐκλογῆς μας εἶναι τὸ κοινὸ ἤ τὸ ἀτομικὸ συμφέρον; Ἐκλέγομε τοὺς πιὸ τιμίους ἤ τοὺς πιὸ καταφερτζήδες καὶ τοὺς πιὸ ἀπατεῶνες; Ἐκλέγομε κόμματα ποὺ ἔχουν ἑλληνορθόδοξη βάση ἀλλὰ καὶ ἀληθινὴ δράση ἤ ξενόφερτα, ξενόφρονα καὶ ξενόδουλα κόμματα μὲ ἄχριστους καὶ ἄχρηστους πολιτικούς; Εἴμαστε ἕτοιμοι νὰ στηρίξωμε μιὰ εἰλικρινὴ καὶ τίμια προσπάθεια ἤ γινόμαστε ὁπαδοὶ ὄχι μόνον τῶν ξενόφρονων ἀλλὰ καὶ τῶν λεγομένων πατριωτικῶν καὶ κοινωνικῶν κομμάτων μὲ ἀμφίβολη ὅμως πρακτικὴ καὶ ἀκοινώνητη διάθεση;

Ἀλλὰ μήπως καὶ ἀνάμεσα στοὺς κληρικοὺς καὶ ἐκπαιδευτικούς μας δὲν ὑπάρχουν ἀμετανόητοι; Πόσα χρόνια οἱ Ἐπάλξεις ἀλλὰ καὶ ἄλλες ἀγωνιστικὲς φωνὲς δὲν ἔχομε παρακαλέσει τοὺς μητροπολίτες μας νὰ μὴν κάνουν χρήση τοῦ ὄρου «δεσπότης» γιατὶ ὁ δεσποτισμὸς ὡς παπικὴ αἵρεση εἶναι ἀντίχριστος καὶ ἀπάνθρωπος; Δὲν μελετοῦν τὴ γραφὴ ποὺ μιλάει γιὰ ταπείνωση καὶ προσφορά, δὲν ἀκοῦνε τὸν Κύριόν μας καὶ μεγάλο βασιλιά μας ὁ ὁποῖος μᾶς λέει καθαρὰ ὅτι ἦλθε νὰ διακονίση καὶ νὰ ὑπηρετήση τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι νὰ στερήση τὴν ἐλευθερία του; Πότε οἱ κληρικοί μας θὰ καταλάβουν ὅτι δὲν εἶναι συνεχιστὲς τῆς λευιτικῆς ἱεροσύνης, ἀλλὰ τιμημένοι φορεῖς τῆς βασιλικῆς διακονίας πρὸς σωτηρία τῶν πιστῶν;

Μήπως καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοί μας βρίσκονται σὲ καλύτερη κατάσταση; Πόσοι ἀπὸ αὐτοὺς μετανοοῦν γιατὶ δέχονται νὰ ἐφαρμόσουν τὰ ἀντιπαιδαγωγικὰ καὶ ἀντικοινωνικὰ προγράμματα τῶν μανταρίνων τοῦ ὑπουργείου; Πόσοι ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν συνείδηση ὅτι τὸ ἔργο τους δὲν εἶναι μονάχα νὰ μεταδώσουν ξερὲς γνώσεις ἀλλὰ προπαντὸς νὰ σμιλεύσουν τὶς παιδικὲς ψυχὲς καὶ νὰ τὶς μετατρέψουν ἀπὸ ἀτομικὰ καὶ ἀνταγωνιστικὰ θηριάκια ἤ παθητικὰ ἄβουλα θύματα σὲ ἐλεύθερα ἐνεργητικὰ πρόσωπα καὶ δημιουργικοὺς τοῦ ἔθνους καὶ τις κοινωνίας παράγοντες; Ποῦ εἶναι ἡ μετάνοιά των γιὰ τὴν ἀμελειά των αὐτή;

Προσοχή, ὅμως, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, ἡ γενική μας αὐτὴ ὁμολογία γιὰ τὴν κοινή μας ἀμετανοησία δὲν ἀναφέρεται σὲ προσωπικὲς ἀτασθαλίες μικρῶν ἤ μεγάλων, ὁ Θεὸς μόνο ξέρει τὶς ἁμαρτίες τοῦ καθενός μας. Δὲν ἔχομε δικαίωμα νὰ κρίνωμε πρόσωπα. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ κριτής μας. Ἐδῶ ἁπλῶς ἐπισημαίνομε τὴ λανθασμένη μας νοοτροπία ὅτι ἁμαρτίες εἶναι μόνον αὐτὰ ποὺ κάνομε ὡς ἄτομα καὶ ὄχι αὐτὰ ποὺ πράττομε ὡς φορεῖς κάποιου λειτουργήματος ἤ κάποιου διακονήματος ἤ κάποιας ἀποστολῆς εἴτε αὐτὰ ποὺ κάνομε ἀπὸ κοινοῦ ἤ μόνοι μας ὡς μέλη ἐκκλησίας, πολιτείας, οἰκογενείας καὶ κοινωνίας. Βεβαίως ὑπάρχει σχέση μεταξὺ προσωπικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐθύνης ἀλλὰ στὴν πράξη δὲν τὴ συνδέομε καὶ δὲν μετανοοῦμε ποτὲ γιὰ τὴν ἀσυνέπειά μας. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ κακὸ ἐξαιτίας αὐτῆς μας τῆς ἀμετανοησίας καὶ ἀσυνεπείας μας συνεχῶς αὐξάνεται εἶναι καιρὸς νὰ ἀκούσωμε ὅλοι τὸ θεῖο «μετανοεῖτε» ὥστε βελτιούμενοι καὶ ὡς πρόσωπα νὰ συμβάλλωμε συνεχῶς στὴν κοινωνικὴ καλλιέργεια καὶ πρόοοδο γιὰ τὸ κοινὸ καλό. Ἄλλωστε κατὰ τὸ μήνα Ἰανουάριο ἑορτάζομε τόσα ὑπέροχα παραδείγματα ἁγίων προσώπων ποὺ μὲ τὴ μετάνοιά τους καὶ τὴν ἀρετή τους ἔγιναν λύχνοι ἀείφωτοι καὶ ὁδηγοὶ ἀδιάψευστοι προσώπων καὶ κοινωνίας.

Β. Τσούπρας

Τὰ δικαιώματα τοῦ ἀγέννητου Παιδιοῦ

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

δημιουργία καὶ συνέχιση τις ζωῆς. Γιατὶ ἡ Μάνα φιλοξενεῖ στὰ σπλάχνα της τὸ ἔμβρυο καὶ τοῦ μεταδίδει τὴ ζωή, ὄχι μόνο μεταφορικὰ, ἀλλὰ καὶ κυριολεκτικά. Ἡ Μητέρα εἶναι ἡ ζεστασιά, ἡ μητέρα εἶναι ἡ τροφή, ἡ μητέρα εἶναι ἡ εὐχάριστη κατάσταση τῆς ἱκανοποίησης τῶν ἀναγκῶν καὶ τις ἀσφάλειας τοῦ παιδιοῦ. Ἡ ψυχικὴ της εὐφορία καὶ ἱκανοποίηση εἶναι ἀπεριόριστη, ὅταν μέρα μεσημέρι ἤ στὴ σιγαλιὰ τῆς νύχτας νοιώθει μέσα της τὶς κινήσεις τοῦ παιδιοῦ της-κινήσεις ποὺ μόνο αὐτὴ μπορεῖ νὰ αἰσθάνεται. Τότε τὴν κυριεύει ἄφατη ἀγαλλίαση καὶ ἡ ἔνταση τῆς τρυφερότητος καὶ ἀγάπης της φτάνει στὸ κατακόρυφο, γι' αὐτὸ καὶ ἀναπτύσσεται μεταξὺ μητέρας καὶ ἐμβρύου-παιδιοῦ της ἕνας ἰσχυρὸς καὶ ἀκατάλυτος δεσμός.

Τότε σφυρηλατεῖται καὶ ἀναδεικνύεται καὶ ἡ πιὸ ἰσχυρὴ καὶ γνήσια ἀγάπη, ἡ μητρική, ποὺ δὲν ζητεῖ τίποτε γιὰ τὸν ἑαυτό της, ἀλλὰ δίνει τὰ πάντα, χωρὶς νὰ περιμένει καμιὰ ἀνταπόδοση. Εἶναι ἡ γνήσια ἀγάπη ποὺ θυσιάζεται καὶ ὄχι ἡ ψευτοαγάπη ποὺ θυσιάζει τοὺς ἄλλους, ἀκόμη καὶ τὸ παιδί της, στὸ βωμὸ τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τῆς ἰδιοτέλειας.

Ἡ γνήσια μητρικὴ ἀγάπη, φυσικά, εἶναι ἕνα δύσκολο καθῆκον, γιατὶ ἀπαιτεῖ ἀνιδιοτέλεια καὶ ἱκανότητα νὰ προσφέρει τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ τὴ ζωή της γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ παιδιοῦ της. Ἡ μητρικὴ ἀγάπη εἶναι μιὰ χωρὶς ὅρους ἐπιβεβαίωση τοῦ παιδιοῦ καὶ τῶν ἀναγκῶν του…Ἐπὶ ἐννέα μῆνες τὸ παιδὶ θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ μητέρα, γιατὶ ἀπὸ τὴ μητέρα ἀναπνέει, ἀπ' αὐτὴ τρέφεται, οἱ πνευματικές της δυνάμεις καὶ ἡ ψυχική της κατάσταση τὸ ἐπηρεάζουν. Κάθε ἐντύπωση τις μητέρας ἔχει ἐπίδραση σ' αὐτό. Ἑπομένως ἡ μελέτη εὐχάριστων βιβλίων, ἡ ἁπαλὴ μουσική, ἡ ψυχική της εὐφορία, οἱ χαρούμενες στιγμές, ἡ προσευχητικὴ διάθεση, ἡ ἁγιοπνευματικὴ πρόοδός της, ἀντανακλοῦν εὐεργετικὰ στὸ παιδί. Ὅλες οἱ ψυχικὲς καὶ ἐγκεφαλικὲς μεταβολὲς τῆς μητέρας, καὶ κάθε οὐσία ποὺ χρησιμοποιεῖ, ἐπηρεάζουν θετικὰ ἤ ἀρνητικὰ καὶ τὸ Ἔμβρυο. Γνωρίζοντας ὅλα αὐτὰ ἡ γνήσια Μάνα θὰ ἀρνηθῇ τὰ θεωρούμενα ὡς δικαιώματα καθαρῶς ἀτομοκρατικά. Γι' αὐτὸ δὲν θυσιάζει τὴν ἀνθρωπιὰ καὶ τὴν ἀγάπη στὸν ἀτομισμὸ καὶ τὴ φιλαυτία, καὶ δὲν παρασύρεται νὰ ἀφαιρέση τὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ της πρὶν νὰ ἀντικρύση τὸ φῶς τοῦ ἥλιου. Ὅσο δύσκολες κὶ ἄν εἶναι οἱ συνθῆκες στὴ διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ ἀκόμη δυσκολότερες προοιωνίζονται λόγῳ καὶ τῆς ἐγκατάλειψης πολλὲς φορὲς τοῦ πατέρα τοῦ παιδιοῦ της, ἡ γνήσια Μάνα θαρρετὰ καὶ ὑπεύθυνα ἀναλαμβάνει νὰ φέρη σὲ πέρας τὴ μητρικὴ ἀποστολή της.

Καθῆκον τῆς Κοινωνίας, καθῆκον ὅλων μας, νὰ βοηθήσωμε τὴ Γυναίκα, ὥστε νὰ ἀναγνωρίση, σεβαστῇ καὶ ὑπηρετήσει τὴ Μητρότητα. Ἄς τις δείξωμε ἔμπρακτα τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν συμπαράστασή μας γιὰ τὸ λειτούργημα, ποὺ ὑπηρετεῖ ὡς Μάνα, καὶ ἄς τῆς ὑποδείξωμε, ὅτι μεγαλύτερη καὶ οὐσιαστικότερη προσφορὰ στὴν ἀνθρωπότητα δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὴ Γυναίκα ἐκείνη, ποὺ περιβάλλεται «ὡς ἐλαία κατάκαρπος» ἀπὸ τὰ παιδιά της. Ἀλλὰ καὶ ὅτι τόσο γιὰ τὸν ἄνδρα ὅσο καὶ γιὰ τὴ Γυναίκα δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη εὐτυχία ἀπὸ τὸ νὰ συγκεντρώνονται γύρω στὸ σπιτικὸ τραπέζι τὰ παιδιά τους «ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν», ἕτοιμα γιὰ καρποφορία καὶ προσφορὰ στὸ «κοινωνικὸ γίγνεσθαι».

Πρωτοχρονιάτικο Μήνυμα

«Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἔστιν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ». (Ψαλμ. λβ' 12).

«Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν» (Ἑβρ. Ιβ' 12).

Γιὰ μιὰ ἀκόμη χρονιὰ
ἡ ἀνατολὴ τοῦ νέου ἔτους μοιάζει μὲ δύση.

Ἡ πατρίδα μας ὅσο ποτὲ ταπεινωμένη
Ἡ ἐθνική μας ἀξιοπρέπεια διασυρμένη
Ἡ πίστη μας ἐντελῶς περιφρονημένη
Οἱ νέοι μας ἀπογοητευμένοι
Οἱ γέροντες τραυματισμένοι
Ὁ κόσμος ὅλος ἀναστατωμένος
Ὁ Θεός μας ξεχασμένος

Εὔχομαι ἡ δύση τῆς χρονιᾶς αὐτῆς
νὰ θυμίζη ἀνατολή.

Ἡ πορεία μας πλέον νὰ μὴ στηρίζεται μόνο σὲ εὐχολόγια
Ἡ κρίση νὰ μεταμορφωθῇ σὲ ἀφύπνιση
Ἡ ἀφύπνιση νὰ φέρη τὴν ἄρνηση τῆς παρακμῆς
Νὰ ἀρνηθῶμε τὴ μιζέρια καὶ τὴν ἡττοπάθειά μας
Νὰ ἀποκαλύψωμε τὸν κρυμμένο πλοῦτο μας
Νὰ ἐπιστρέψωμε στὴν ἱστορία καὶ στὸν πολιτισμό μας
Νὰ ξαναζήση ἡ πίστη καὶ ἡ παράδοσή μας
Νὰ ξαναβροῦμε τὴν ἐθνικὴ ἀξιοπρέπειά μας
Νὰ ξαναζωντανέψη ἡ ἐλπίδα μας
Νὰ μᾶς ξαναθυμηθῇ ὁ Θεός…

«Ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγερθῆναι» (Ρωμ. ιγ' 11).

Ἡ ἀνάσταση ἀπὸ τὴν τεφρα εἶναι ἴδιον τοῦ λαοῦ μας
Καὶ σήμερα εἶναι ἡ μεγάλη ἐπιλογὴ καὶ εὐκαιρία μας.
Καὶ τὸ ἐλπίζομε καὶ τὸ μποροῦμε.
Μᾶς μένει νὰ τὸ πιστέψωμε, νὰ τὸ θελήσωμε καὶ νὰ τὸ ἀποφασίσωμε.
Μᾶς μένει νὰ ξεκινήσωμε.
Ἀπὸ τώρα !!!

Καλὴ καὶ εὐλογημένη χρονιά!
Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικὴς Νικόλαος

Σ.σ.: Τὸ μήνυμα αὐτὸ ἦταν γιὰ τὸ 2016, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν παρόντα χρόνο τὸ δημοσιεύσαμε πρὸς ἐνθάρρυνση τῶν πεπτωκότων.

Κοινόβια

Μεγάλη ἦταν καὶ εἶναι ἡ προσφορὰ τῶν ὀρθοδόξων μοναστηριῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῶν κοινοβίων. Αὐτὰ διετήρησαν ἀνὰ τοὺς αἰώνες τὴν ὀρθόδοξη πίστη, ζωὴ καὶ πολιτεία. Αὐτὰ ἐστήριξαν τὸ ὑπόδουλο Γένος κατὰ τὴ μακρὰ περίοδο τῆς τουρκοκρατίας. Αὐτὰ περιέθαλψαν τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς ἐθνικῆς μας ἐπαναστάσεως. Γι' αὐτὸ καὶ αὐτὰ ὑπέστησαν τοὺς μεγαλύτερους διωγμοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς φραγκοκρατίας καὶ γραικυλοκρατίας στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ 1833 καὶ ἐντεῦθεν. Ἀπὸ αὐτὰ περιμένομε πολὺ τὴν γενικὴ ἀφύπνιση καὶ κινητοποίηση πρὸς ἀποτίναξη τοῦ ζυγοῦ τῶν κερδοσκόπων καὶ τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἀπελευθέρωση καὶ τὴν κοινὴ σωτηρία καὶ πρόοδο.

Λησμονεῖται ὅμως ὅτι κάποτε ὑπήρχαν κοινόβια ὄχι μόνον ἀπὸ μοναχοὺς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους πιστούς, γυναῖκες, ἄνδρες καὶ παιδιά. Τὰ κοινόβια αὐτὰ συνέβαλαν στὴν στήριξη τῶν πιστῶν, στὴ διάδοση τῆς πίστεως καὶ στὴν πλήρη ἐφαρμογὴ τῆς ζωῆς καὶ πολιτείας τοῦ Χριστοῦ μας, ἀφοῦ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ καρδιὰ ὅλων τῶν πιστῶν ἦταν μία καὶ οὐδεὶς ἔζήτει τὰ τοῦ ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὰ τοῦ ἑτέρου.

Θέλομε λοιπὸν ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες νὰ μᾶς πῆτε ἐσεῖς πότε ἔδρασαν τὰ κοινόβια αὐτά, ποῦ ἀναφέρονται καὶ μάλιστα ἐὰν μποροῦμε καὶ ἐμεῖς σήμερα νὰ βιώσωμε τὴν κοινοβιακὴ αὐτὴ ζωὴ καὶ πολιτεία. Μήπως δηλαδὴ μὲ τὴν κοινοβιακὴ αὐτὴ ζωὴ καταφέρωμε καὶ τὴν κρίση νὰ ἀντιμετωπίσωμε καὶ ἀνάπτυξη καὶ πρόοδο νὰ δημιουργήσωμε; Οἱ ἀπαντήσεις σας μποροῦν νὰ δίνονται εἴτε τηλεφωνικῶς στὰ γνωστά μας τηλέφωνα, εἴτε γραπτῶς στὴ γνωστή μας διεύθυνση, εἴτε ἠλεκτρονικῶς (epalxeis@otenet.gr), εἴτε προφορικῶς κατὰ τὶς συναντήσεις μας στὶς Ἐπάλξεις.

Πῶς θὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ εὐχὲς

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

γενικὰ ὅλη μας τὴν δράση πρὸς τὸ ἀγαπητικὸ θέλημα τοῦ Σωτήρα μας καὶ νὰ μὴν μένωμε μόνο στὰ λόγια. Ὁ Χριστός μας, βεβαίως, πάντοτε εὐλογεῖ καὶ προάγει κάθε ἀνθρώπινη ἐνέργεια ποὺ γίνεται ἀπὸ ἀγάπη καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἐπίτευξη τοῦ κοινοῦ καλοῦ μέσα στὸ ὁποῖο βρίσκεται καὶ τὸ προσωπικὸ τοῦ καθενός μας καλό. Δὲν ἀρκοῦν μόνο οἱ εὐχὲς γιὰ τὴν εἰρήνη, τὴν ὑγεία, τὴ δικαιοσύνη καὶ τὴν προκοπή. Χρειάζονται καὶ ὥριμες σκέψεις καὶ σωστὲς ἐνέργειες γιὰ τὴν ἐπίτευξή τους.

Τὸ ὅτι βεβαίως εὐχόμαστε γιὰ κάτι καλό, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ποθοῦμε ἀκόμη τὸ καλό, ἴσως καὶ νὰ τὸ ὁραματιζώμαστε. Δὲν ἔχομε, δηλαδὴ, φτάσει ἀκόμα στὴν πλήρη διαστροφὴ καὶ στὸν μηδενισμό. Ἂν, ὅμως, μένωμε μόνο στὶς εὐχές, χωρὶς νὰ προσπαθῶμε ἐκείνο γιὰ τὸ ὁποῖο εὐχόμαστε, τότε μοιάζομε μὲ τὸν ἄρρωστο ποὺ ποθεῖ μὲν τὴν ὑγεία του, ἀλλὰ ποτὲ δὲν πηγαίνει στὸν γιατρό, ἢ καὶ ἂν πάῃ, ποτὲ δὲν παίρνει τὸ φάρμακο ποὺ τοῦ δίνει καὶ παραμένει μοιρολατρικὰ ἀδρανῆς. Ἐὰν μάλιστα σκεφτώμαστε καὶ πράττομε ἀκριβῶς τὰ ἀντίθετα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ εὐχόμαστε, ὅπως δυστυχῶς γίνεται συνήθως, τότε καὶ ὑποκριτὲς εἴμαστε καὶ καταστρέφομε τὴ ζωή μας καὶ τὴν πρόοδό μας μὲ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια.

Πῶς, λόγου χάρη, νὰ ἔχωμε ὑγεία, ποὺ πράγματι εἶναι πολυτιμότατο ἀγαθό, ἐὰν καπνίζωμε, ἐὰν τρῶμε ἀνθυγιεινὲς τροφές, λίπη καὶ καρυκεύματα, ἐὰν ξενυχτᾶμε, ἐὰν ἔχωμε ἄγχος κὶ ἐὰν ζῶμε ἔκλυτη ζωή; Πῶς νὰ ἔχωμε εἰρήνη, προσωπική, οἰκογενειακή, κοινωνική, ἐὰν ὁ καθένας μας θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του καλύτερο ἀπὸ τὸν ἄλλο ἢ ἐπιδιώκει μόνο τὸ ἀτομικό του συμφέρον ἢ πατάει ἐπὶ πτωμάτων γιὰ νὰ ἀνέβῃ ψηλά; Πῶς νὰ εἴμαστε χαρούμενοι ὅταν καθημερινῶς μὲ τὰ λόγια, τὶς σκέψεις καὶ τὶς πράξεις μας δηλητηριάζωμε τὴ ζωή μας καὶ τὶς σχέσεις μας; Ἡ εὐχαρίστηση ποὺ αἰσθάνεται κάποιος ὅταν καταστρέφῃ ἠθικὰ ἢ οἰκονομικὰ τοὺς ἄλλους δὲν εἶναι χαρὰ ἀλλὰ χαιρέκακη ἡδονὴ ποὺ κάποια στιγμὴ σκοτώνει καὶ τὸν ἴδιο τὸν καταστροφέα.

Πῶς, ἄλλωστε, νὰ ἔχωμε οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ πρόοδο ὅταν ἀναθέτωμε σὲ ἄδικους κεφαλαιοκράτες ἢ ἀσεβεῖς ὑλιστὲς τὴ διαχείριση τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν μας πραγμάτων ἢ ὅταν ἐπιτρέπωμε σὲ ἐγκάθετους «κουλτουριάρηδες» ἢ εὐσεβοφανεῖς ἀστοχριστιανοὺς νὰ ἐμποδίζουν τὸν Ὀρθόδοξο λαὸ νὰ ἀσχολῆται ἐνεργὰ ὁ ἴδιος μὲ τὶς κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς ὑποθέσεις του; Πῶς, τέλος, νὰ ἔχωμε ζωντανὴ καὶ γερὴ νεολαία ὅταν ἡ ἴδια ἡ οἰκογένεια εἶναι ἄρρωστη καὶ διαλυμένη, ὅταν τὸ ἐκπαιδευτικό μας σύστημα νοσῇ θανάσιμα καὶ ὅταν ὅλοι καὶ ὅλα συμβάλλουν στὸν ἐκμαυλισμὸ καὶ ἐκφαυλισμὸ τῶν παιδιῶν μας; Τὸ ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμα νέοι ποὺ πάνε στὴν Ἐκκλησία καὶ μένουν στὴν οἰκογένεια εἶναι θαῦμα Θεοῦ καὶ τὸ μεγαλύτερο θαῦμα εἶναι ὅτι οἱ νέοι αὐτοὶ εἶναι πρωτοπόροι στοὺς κοινωνικοὺς καὶ ἐθνικοὺς μας ἀγῶνες. Μήπως οἱ νέοι δὲν εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ πρωτοστατοῦν σὲ πολιτιστικοὺς καὶ κοινωνικοὺς συλλόγους ἀντιμετωπίζοντας μάλιστα τὶς εἰρωνεῖες ἀντὶ γιὰ ἐπευφημίες τῶν μεγαλυτέρων καὶ τὴν ἀντίδραση ἀντὶ γιὰ συμπαράσταση ἀπὸ τοὺς αὐταρχικοὺς ἐξουσιαστές;

Ἔχοντας λοιπόν, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, τὴ βεβαιότητα ὅτι ἀκόμα καὶ στὴν ἐποχή μας, στὴν ἐποχὴ τῆς γενικῆς ἀποστασίας καὶ τῆς καθολικῆς κρίσεως, ὁ Θεὸς κάνει τὸ θαῦμα Του, ἄς προσθέσωμε στὶς ὅμορφες εὐχές μας καὶ τὶς ἀγαθὲς σκέψεις καὶ τὴν δημιουργικὴ δράση μας. Ἄς ἄρχίσωμε πιὰ συντονισμένους καὶ ὀργανωμένους ἀγῶνες γιὰ τὴν πάταξη τοῦ κακοῦ, τὴν ἀποτροπὴ τῆς ἀδικίας, τὸν ἐντοπισμὸ καὶ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν ἀπατεώνων, τὸ σταμάτημα τῆς ἐθνικῆς μειοδοσίας καὶ ὑποτέλειας, τὴ βίωση ἀπὸ ὅλους μας, προάσπιση, διάδοση καὶ ἐπικράτηση ταῶν Ἑλληνορθοδόξων, δημοκρατικῶν, κοινωνικῶν καὶ δημιουργικῶν παραδόσεων, γιὰ νὰ δοῦμε καλύτερες μέρες, νὰ ζήσωμε εἰρηνικὰ καὶ χαρούμενα καὶ νὰ σωθῶμε ὅλοι μας καὶ ἰδιαίτερα οἱ νέοι μας.

Ἔτσι καὶ μόνον ἔτσι θὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ εὐχές μας γιὰ ἕνα εἰρηνικό, χαρούμενο καὶ δημιουργικὸ 2017. Δὲν ἔχομε ἀνάγκη τὰ σκοτεινὰ σχέδια τῶν νεοταξιτῶν ἀλλὰ τὸ ἀγαπητικὸ καὶ εὐλογημένο χέρι τοῦ Θεοῦ ποὺ ἐπιδιώκει νὰ μᾶς ἐντάξῃ στὸ σωτήριο σχέδιο τῆς θείας Του ἁρμονίας καὶ παντοτινῆς εἰρήνης. Ἄς εἶναι λοιπὸν οἱ εὐχές, οἱ σκέψεις καὶ ἡ δράση μας ἐναρμονισμένες μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ἔχωμε τὴν εὐλογία Του, τὴν προστασία Του καὶ τὴν βοήθειά Του γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ καὶ τὴν προσωπική μας προκοπή.

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλξεις

Καναβάκης Μιχαὴλ	20€	Κορδάτου Μαρία	20€
Κατσιβάλης Εὐστάθιος	20€	Τσαντήλας Δημήτριος	20€
Χοντάσης Δημήτριος	100€	Κωττάκης Νικόλαος	40€
Εἰς μνήμην τῶν γονέων αὐτοῦ Σπυρίδωνος & Παναγιῶτας.		Καρτέλη Εὐαγγελία	20€

Διαδόστε καὶ στηρίξτε τὶς Ἐπάλξεις

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

- Προστασία από κάθε μορφής κακοποίηση, εκμετάλλευση, διάκριση, ρατσισμό.

- Παροχές, όπως δικαίωμα στην εκπαίδευση, την υγεία, την πρόνοια, την ψυχαγωγία.

- Συμμετοχή, δηλ. δικαίωμα στην έκφραση γνώμης, την πληροφόρηση, τον ελεύθερο χρόνο κ.α.

Ως «παιδί» ορίζεται από τη Σύμβαση κάθε ανθρώπινη ύπαρξη από 0-18 ετών, δηλ. τα νεογνά, τα βρέφη, τα παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας όπως και οι έφηβοι. Σ' αυτήν την οριοθέτηση, όμως, αμέσως αναγνωρίζεται ένα κενό. Τι γίνεται με τα παιδιά που βρίσκονται στο στάδιο της ενδομήτριας ζωής, δηλαδή τα έμβρυα; Με βάση την αναφερόμενη Σύμβαση, τα δικαιώματα του παιδιού δεν αφορούν την προγεννητική ηλικία του, δηλαδή τους 9 μήνες από τη σύλληψη μέχρι τη γέννησή του. Παρόλα αυτά, κάποιου είδους δικαιώματα μπορούμε να αναγνωρίσουμε στο Ελληνικό Δίκαιο -κυρίως στο ποινικό- όπου η φθορά του εμβρύου είναι ποινικό αδίκημα όταν γίνεται από άλλον εκτός από τη μητέρα. Το τραγικό, βεβαίως, είναι ότι η άμβλωση θεωρείται νόμιμη! Ακόμη, στον Α.Κ. αναφέρεται ότι: «στο κυοφορούμενο τέκνο επέρχονται τα ίδια δικαιώματα, τα οποία θα είχε αν είχε γεννηθεί, εφόσον βέβαια το κυοφορούμενο γεννηθεί ζωντανό» (Άρθρ. 36). Επίσης σύμφωνα με το άρθρο 1867 του Α.Κ. «αν ο κληρονόμος κυοφορείται κατά το θάνατο του κληρονομούμενου, η μητέρα μπορεί να απαιτήσει ανάλογη διατροφή από την κληρονομική μερίδα του κυοφορούμενου (εφ' όσον δεν μπορεί να διαθρέψει τον εαυτό της)…».

Αλλά και στην ηλικιακή ομάδα των εφήβων υπάρχουν αρκετά αδύνατα σημεία στις σχετικές προβλέψεις. Το πρώτο αφορά στο θέμα της έμμισθης εργασίας. Βάσει της κείμενης νομοθεσίας, ο έφηβος μπορεί να εργάζεται, παρόλο που στη Σύμβαση αναφέρεται ότι η παιδική εργασία απαγορεύεται. Και πάλι η εργασία μπορεί να επιτρέπεται μόνον υπό προϋποθέσεις και πάντοτε με ασφαλιστική κάλυψη, ανάλογα με την ηλικία, το είδος της εργασίας, το ωράριο κλπ.

Στο θέμα του γάμου, επίσης, η έφηβος κόρη μπορεί να παντρεύεται από 16 ετών με τη σύμφωνη γνώμη των γονέων της. Ο προβληματισμός εδώ είναι αν ο έφηβος που μπορεί να κάνει τόσα πράγματα (δηλαδή, για παράδειγμα, να οδηγεί μηχανάκι) πρέπει να θεωρείται ως παιδί ή όχι.

Επιγραμματικά τα παιδιά έχουν δικαιώματα:

1. Στη ζωή.
2. Στη μόρφωση (όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση, σύμφωνα με τις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες τους).
3. Στη διατροφή.
4. Στη στέγαση.
5. Στον σεβασμό της εθνικότητας.
6. Στην ταυτότητα(ένα όνομα, ένα επώνυμο και ιθαγένεια).
7. Στη θρησκεία τους.
8. Στον σεβασμό της προσωπικής τους αξιοπρέπειας, σε πνευματικό και σωματικό επίπεδο.
9. Στην περιουσία και την ιδιοκτησίας τους.
10. Στην προστασία τους από κάθε μορφή οικονομικής εκμετάλλευσης.
11. Στην ελευθερία τους και όχι την υποδούλωσή τους.
12. Στην έκφραση της γνώμης τους και των απόψεών τους, σε θέματα που τα αφορούν, ανάλογα με την ηλικία και την ωριμότητά τους. Οι ενήλικες πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την γνώμη τους πριν πάρουν αποφάσεις γι' αυτά τα θέματα.
13. Στη μη αυθαίρετη επέμβαση κανενός στην ιδιωτική ζωή τους, στην οικογένεια, την κατοικία ή την αλληλογραφία τους, καθώς και στη μη προσβολή της τιμής και της υπόληψής τους.
14. Έχουν δικαίωμα στην ανάπαυση, στο παιχνίδι και την ψυχαγωγία.
15. Γενικότερα μετέχουν στα ίδια δικαιώματα με αυτά όλων των υπολοίπων ανθρώπων, όπως έχουν αναγνωρισθεί από τη Χάρτα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ.

Η ειδική Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού, δεν είναι σημαντική επειδή αναφέρει τα δικαιώματα -που ούτως ή άλλως έχουν όλοι οι άνθρωποι- αλλά κυρίως επειδή αναγνωρίζει ότι τα παιδιά είναι ισότιμα με όλους τους άλλους ανθρώπους και, επιπλέον, ότι το ίδιο το κράτος οφείλει να κάνει τα πάντα για την προστασία των παιδιών. Στην πραγματικότητα ο «μέγιστος» κηδεμόνας όλων των παιδιών είναι το ίδιο το κράτος. Οφείλει να επιβλέπει αν τα παιδιά είναι ευτυχισμένα, ασφαλή, καλοσιτισμένα, μακριά από παγίδες και κινδύνους, έχοντας κατάλληλο ελεύθερο χρόνο για παιχνίδι και προσωπική ανάπτυξη, συμμετέχοντας σε παρέες και φιλίες που τα προάγουν στην κοινωνικοποίηση και γενικότερα αν τα παιδιά ζουν όπως ταιριάζει και αξίζει σε κάθε ανθρώπινο ον. Οφείλει να παρέχει κατάλληλη υποστήριξη σε παιδιά που είτε τα ίδια είτε μέλη της οικογενείας του κάνουν χρήση ναρκωτικών ή άλλων ουσιών.

Τα παιδιά που συλλαμβάνονται και δικάζονται έχουν δικαίωμα να αντιμετωπίζονται με αξιοπρέπεια και σεβασμό στην ιδιωτική τους ζωή, να ενημερώνονται αναλυτικά από τις Αρχές σε κατανοητή γλώσσα και να έχουν νομική βοήθεια. Σε περίπτωση, κατά την οποία είναι απολύτως απαραίτητη η κράτησή τους, αυτή πρέπει να γίνεται χωριστά από ενήλικα άτομα και με σεβασμό στην προσωπικότητα και τις ανάγκες τους

Η Σύμβαση αυτή έχει κυρωθεί στην Ελλάδα ως νόμος του Κράτους, άρα το Κράτος είναι υποχρεωμένο να παρέχει αυτήν τη φροντίδα στα παιδιά. Βεβαίως, στην εποχή που ζούμε, το Κράτος γενικότερα αμελεί στη φροντίδα ευπαθών ομάδων, κυρίως εξ αιτίας της οικονομικής κρίσης, και αυτό έχει συνέπειες και στα παιδιά. Ένα μικρό παράδειγμα μπορεί να θεωρηθεί και η έλλειψη δασκάλων και καθηγητών σε πολλά σχολεία στη χώρα μας, ακόμη και σε βασικά μαθήματα. Συνήθως τα κενά εξακολουθούν να υπάρχουν ακόμη και μέχρι τέλος Νοεμβρίου και σε παραμεθόριες περιοχές πολλές φορές μέχρι και το τέλος της χρονιάς!

συνεχίζεται

(περήληψη της εισήγησης στις Επάλξεις για την παγκόσμια ημέρα για τα δικαιώματα των παιδιών)

Τὸ κοινωνικὸ ἔργο

Στὸ προηγούμενο φύλλο αναφέραμε ὅτι τὸ ἔργο τῆς ἐκκλησίας εἶναι: α)Πνευματικό-λατρευτικὸ (προσευχὴ), β) Μορφωτικὸ (διακονία τοῦ λόγου), καὶ γ) Κοινωνικὸ (διακονία τῶν πιστῶν). Τὸ ἔργο λοιπὸν τοῦ ἀποστόλου Στεφάνου καὶ τῶν ἄλλων διακόνων ἦταν ἡ διακονία τῶν πιστῶν στὶς βιοτικὲς των ἀνάγκες. Ἐπειδή, ὅμως, ὁ Ἅγιος Στέφανος ἦταν φωτισμένος καὶ προικισμένος μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, βοηθοῦσε καὶ στὸ κήρυγμα καὶ στὴν διδαχή. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς φάνηκε καὶ ἐπικίνδυνος στὸ ἑβραϊκό, ἄδικο καὶ ὑποκριτικὸ κατεστημένο, γιατί, ὅπως οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν, ὁ Ἅγιος Στέφανος μὲ τὴν πνευματικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ του προσφορὰ ἐκήρυττε ὅτι "Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς" (Πραξ.ς,14).

Οἱ Ἑβραῖοι, δηλαδή, δὲν ἐθίγησαν τόσο ἀπ' τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Χριστός, ὡς βασιλεὺς οὐρανοῦ καὶ γῆς, διδάσκει τὴν ἀγάπη καὶ ὄχι τὴν ἐκμετάλλευση μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, μεταβάλλοντας ὅλα τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα ἀνθρώπων καὶ λαῶν πρὸς σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα, ὅταν ὁ Χριστιανισμὸς παραμένη μιὰ ἁπλῆ θρησκευτικὴ διδασκαλία, χωρὶς ἐσωτερικὴ ἀναγέννηση καὶ κοινωνικὴ ἀλληλοπεριχώρηση, γίνεται συνήθως ἀποδεκτὸς ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα κατεστημένα. Ἂν ὅμως τολμήση νὰ ἐφαρμόση καὶ τὴν τριπλῆ ἀποστολή του καὶ νὰ ἐπιτελέση τὸ τριπλὸ του ἔργο, τότε ἀμέσως τίθεται ἐκτὸς νόμου καὶ διώκεται.

Ἂς μὴν λησμονοῦμε ὅτι καὶ οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἐδιωξαν τὴν Ἐκκλησία ὡς ἀνατρεπτικὸ κίνημα τοῦ ἄδικου κατεστημένου των καὶ ὡς μυστικὴ ἑταιρεία. Ἄλλωστε, ὁ Χριστὸς μας ὡς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων κατεδικάσθη καὶ ὁ Στέφανος ὡς ἀνατροπέας τών ἐθῶν τοῦ ἑβραϊκοῦ κατεστημένου. Πολλοί, μάλιστα, θεολογοῦντες, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ὄργανα τῶν κοσμικῶν κατεστημένων, ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ κοινωνικὴ προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Α' αἰῶνα ἦταν ἁπλῶς συμπτωματικὴ καὶ ὄχι ἐνδεικτικὴ τῆς καθολικότητος τῆς ἀποστολῆς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτὸ καὶ σιγὰ σιγὰ ἀτόνισε καὶ ἐγκαταλείφθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Ὅλοι αὐτοὶ λησμονοῦν βεβαίως ὅτι ἡ κάποια φαινομενικὴ ἀτονία τοῦ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας δὲν ὠφείλετο σὲ παραθεώρησή του ἀλλὰ στὴν ἐμπερίστατο κατάστασή της λόγῳ τῶν διωγμῶν. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν διωγμῶν ὁ θεσμὸς τῶν κοινωνικῶν διακόνων ὑπῆρχε καὶ μάλιστα διευρύνετο συνεχῶς μὲ τοὺς ὀρφανοτρόφους, τοὺς ἀναργύρους, τοὺς κουροτρόφους, τοὺς ξενοδόχους, τοὺς γηροκόμους, τοὺς ἀντιλήπτορες, τοὺς οἰκονόμους, τοὺς σακελλάριους, τοὺς δικαίους κ.λπ. Οἱ πιστοὶ δὲν ἤλπιζαν ὅτι, μόλις γίνη παύση διωγμῶν καὶ ἐπέλθη εἰρήνη, ἡ Ἐκκλησία θὰ ὠργανώνετο ἀκόμη καλύτερα. Ἤδη ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν ὅτι ἦταν ἐπίσκοπος στὰ ἐκτὸς (ἐκτὸς τῆς λατρείας), ἄρχισε νὰ ἐκχριστιανίζη τοὺς θεσμοὺς (θέσπιση Κυριακῆς ἀργίας, κατάργηση δουλείας, σύγκληση Συνόδων), γεγονὸς διαμετρικὰ ἀντίθετο πρὸς τὴν ρωμαϊκὴ νοοτροπία.

Ἡ ἐπικράτηση ὅμως τοῦ ἀντικοινωνικοῦ καὶ ἀνθελληνικοῦ ἀρειανισμοῦ καὶ ἡ συνέχιση τῶν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν στὴν Δύση ἐπέφερε πράγματι τὴν μερικὴ παραθεώρηση τῆς κοινωνικῆς προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν διακόνων, οἱ ὁποῖοι ἔκτοτε θεωροῦνται καὶ αὐτοὶ ὡς ἀνήκοντες στὴ θρησκευτικὴ τελετουργία. Γι' αὐτὸ καὶ πολλοὶ παρουσιάζουν τὸν κοινωνικὸ διάκονο τῆς πρώτης Ἐκκλησίας μὲ λιβανιστήρι καὶ μὲ ὀράριο.

Τὸ πνεῦμα τῆς κοινωνικῆς προσφορᾶς διατηρήθηκε πάντως στὰ κοινόβια μοναστήρια καὶ ἀργότερα στὶς ἑλληνορθόδοξες κοινότητες. Ἑπομένως, καλὸ θὰ εἶναι, ἀπαλλασσόμενοι ἀπὸ κάθε ἔξωθεν ἐπίδραση καὶ κάθε ξένη ἰδεολογία , νὰ βοηθήσωμε ὅλοι νὰ ἐπαναπροσδιορίση ἡ Ἐκκλησία καὶ τὶς τρεῖς πτυχὲς τοῦ καθολικοῦ της ἔργου καὶ νὰ φροντίση νὰ ἀναδειχθοῦν στὴν κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου ἄνθρωποι τίμιοι, πιστοί, πλήρεις πίστεως καὶ σοφίας τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ διακονήσουν μὲ ὑπευθυνότητα καὶ τιμιότητα τὸν λαὸ πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία ὅλων.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλξεις»
Ἐκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr • ἱστοσελίδα: www.epalxeis.gr
Προαιρετικές Εἰσφορές- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων

Τὴν **Τετάρτη 7 Δεκεμβρίου**, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Ἀμβροσίου Μεδιολάνων ἔγινε μεθεόρτιος Ἑσπερινὸς στὸν Ἱ. Ν. Ἁγ. Κωνσταντίνου Ὁμονοίας προεξάρχοντος τοῦ πατρὸς Σεραφεὶμ Ῥιβίου, στὸ τέλος τοῦ ὁποίου μίλησε **ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνὸς**, ὁμότιμος Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Αθηνῶν μὲ θέμα: «Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας». Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας χορὸς ἱεροψαλτῶν, ἀπαρτιζόμενος ἀπὸ μέλη τῆς Χορωδίας τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἀπέδωσε ἐπίκαιρους χριστουγεννιάτικους ὕμνους.

Τὴν **Κυριακὴ 11 Δεκεμβρίου**, μὲ ἀφορμὴ τὴν παγκόσμια ἡμέρα γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ, στὴν αἴθουσα «Ἐπάλξεις» μίλησαν: **ἡ κ. Μακρίνα Ῥάγκα**, δικηγόρος καὶ **ἡ κ. Σο-**

φία Μπεκρῆ, φιλόλογος-θεολόγος μὲ θέμα: «Παιδιὰ καὶ Κοινωνία».

Τὴν **Τρίτη 13 Δεκεμβρίου** στὴν αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω μίλησε ἡ φιλολογος-θεολόγος κ. Σοφία Μπεκρῆ μὲ θέμα: «Τὰ ψεύδη τῶν αἱρετικῶν καὶ ἡ ἀλήθεια γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ».

Τὴν **Κυριακὴ 18 Δεκεμβρίου** στὴν αἴθουσα Ἐπάλξεις μίλησε **ἡ φιλόλογος-θεολόγος κ. Σοφία Μπεκρῆ**, μὲ θέμα: «Ἡ παγκόσμια προσδοκία τοῦ Λυτρωτοῦ: Προφητεῖες καὶ προρρήσεις.».

Ἐκδηλώσεις γιὰ τὸν Ἅγιο Στέφανο

Τὴν **Δευτέρα 26 Δεκεμβρίου** στὸ Πνευματικὸ Κέντρο Ἱ. Ν. Παναγίας (Κοιμήσεως Θεοτόκου) Κυπριάδου Γαλατσίου πραγματοποιήθηκε ἑορταστικὸ βραδυνὸ μὲ προσφορὰ τσαγιοῦ καὶ ἄλλων κερασμάτων, χριστουγεννιάτικα ἄσματα,

παραδοσιακὰ κάλαντα ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ ποιοτικὰ ἄσματα μὲ θέμα τὴν παιδικὴ ἡλικία ἀπὸ τὴ χορωδία τῶν Ἐπάλξεων καὶ ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Βελεστίνου κ. Δαμασκηνοῦ μὲ θέμα: «Ὁ ἀρχιδιάκονος Στέφανος καὶ ἡ ζωὴ τῶν πρώτων χριστιανῶν».

Τὴν **Τρίτη 27 Δεκεμβρίου** τὸ πρωῒ πραγματοποιήθηκε Θεία Λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας στὸν Ἱ. Ν. Ἁγ. Σπυρίδωνος Αἰγάλεω καὶ συγκέντρωση στὴν αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω (Ἀναγεννήσεως 19) μὲ σχετικὴ ὁμιλία γιὰ τὸ διακονικὸ ἔργο τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Τὴν ἴδια ἡμέρα τὸ ἀπόγευμα ἔγινε σύσκεψη ἐκπροσώπων κοινωνικοπολιτικῶν φορέων μὲ ἀφιέρωμα στὴν κοινωνικὴ διακονία καὶ μὲ διερευνητικὴ συζήτηση γιὰ εὐρύτερη συνεργασία ὅλων τῶν ὑγιῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, προσώπων καὶ ὁμάδων γιὰ τὸ κοινὸ καλό. Ὅλοι οἱ παρόντες εὐχήθηκαν νὰ εὐδοκιμήσουν ἐπιτέλους αὐτὲς οἱ ἑνοποιητικὲς προσπάθειες πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ σωτηρία ὅλων.

Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου κλιμάκιο τῆς χορωδίας τῶν Ἐπάλξεων ἔψαλλε τὰ παραδοσιακὰ κάλαντα σὲ συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν πρὸς στήριξη τῶν ὡραίων παραδόσεων τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς ἀγαλλίαση τῶν πιστῶν.

Ἱεραποστολικὴ περιοδεία στὸ Vanua Levu

Ἡ ροή τῶν πραγμάτων, κατά τή λαϊκή ἔκφραση, ἡ θεία πρόνοια στήν πραγματικότητα, ὁδήγησε τά βήματά μας στό ὡραῖο Savu-Savu τοῦ Vanua Levu, τοῦ δεύτερου σέ ἔκταση νησιοῦ τῶν Φίτζι.

Τό πρόγραμμα προέβλεπε τό ταξίδι αὐτό νά γινόταν τόν ἑπόμενο μήνα. Ὅμως μία ξαφνική, μεγάλη δοκιμασία ἑνός Ὀρθοδόξου ἀδελφοῦ μας, τοῦ Παντελῆ Μπαραβιλάλα, μᾶς ἀνάγκασε νά ἀφήσουμε ὅλες τίς ἐπείγουσες ἐργασίες στό Viti Levu, τό πρῶτο μεγάλο νησί, καί νά βρεθοῦμε στό φυσικό λιμάνι Savu-Savu τοῦ Vanua Levu.

Μᾶς φιλοξένησε στό ὡραῖο ξενοδοχεῖο του μέ πολλή προσχαροσύνη ὁ Ρώσος Ὀρθόδοξος ἀδελφός μας Παῦλος Σαβένκωφ. Τήν ἄλλη ἡμέρα πήραμε τό δρόμο γιά τό χωριό τοῦ Παντελῆ. Μέχρις ἑνός σημείου τό αυτοκίνητο κατάφερε νά μᾶς μεταφέρει. Από ἐκεῖ καί ἔπειτα ὅμως δέν ἤτανε εὔκολο, τουλάχιστον γιά μένα, νά περπατήσω στό δύσβατο δρομάκι τῆς ζούγκλας. Ὁ Παντελῆς μέ τά παιδιά του καί ἡ ἄλλη παρέα τῆς ζούγκλας μέ πῆραν στά χέρια τους, ὅπως παλιά τόν συμπατριώτη μου Διαγόρα τά παιδιά του στό στάδιο τῆς Ὀλυμπίας, καί μέ τή βοήθειά τους καταφέραμε, ἐγώ καί οἱ συνέκδημοί μου Ἀρχιμανδρίτης π. Μελέτιος καί Ἱερέας π. Γεώργιος, νά φθάσουμε χωρίς πρόβλημα στό χωριό.

Ἕνα πανέμορφο χωριουδάκι, κυριολεκτικά στήν καρδιά τῆς ζούγκλας, στό ὁποῖο θά ἀρχίσει ἡ διαδικασία, από σήμερα κιόλας, νά γίνει, μέ ξύλα και λαμαρίνες στήν ἀρχή, ἡ ἐκκλησία, ἡ ὁποία θά ὀνομαστεῖ Ἅγιος Παῦλος, πρός τιμήν τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν, ἀλλά καί τοῦ Ρώσου ἀδελφοῦ Παύλου, ὁ ὁποῖος θά παίξει ρόλο στήν πνευματική ζωή τῆς μικρῆς ἐνορίας, πού "σπαργανώνεται" σήμερα σ' αὐτό τόν ἐπίγειο παράδεισο καί πού θα εἶναι στήν κυριολεξία ἐκκλησία τῶν παιδιῶν, καθ' ὅτι τά περισσότερα ἀπό τά σαράντα μέλη, μέ τά ὁποῖα κάνει τό ξεκίνημά της, εἶναι παιδιά.

Καί πῶς εἶναι δυνατόν να περιγράψει κάποιος τόν αὐθορμητισμό καί τήν ἀγάπη αὐτῶν τῶν παιδιῶν, ἀλλά καί τῶν μεγάλων, πού χρόνια τώρα ἀγωνιζόμαστε "ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν αὐτοῖς"!

Ἀγαπητοί ἀδελφοί Χριστιανοί, σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα καί παντοῦ, εἶναι πολύ δύσκολο, ἀν ὄχι ἀδύνατο, νά περιγράψει κάποιος τί συμβαίνει στήν ψυχή κάποιου Ἱεραποστόλου, ὅταν συναντήσει μετά ἀπό καιρό πνευματικά του παιδιά, πού τά ἔχει διδάξει καί τά ἔχει βαπτίσει, ἤ καί στεφανώσει ἀκόμα, ὅπως χθές βράδυ πού μᾶς περίμενε στό φτωχικό της ἡ Σωφρονία, ἕνα ἀπό τά πρῶτα μας παιδιά, μέ τό σύζυγό της Σωτήρη καί τά δύο χαριτωμένα παιδάκια τους. Δέν ἤξερε τί νά κάμει, γιά νά μᾶς εὐχαριστήσει, προσφέροντάς μας ὅ,τι καλύτερο μποροῦσε νά ἑτοιμάσει, γιά νά ὑποδεχθεῖ καί νά περιποιηθεῖ τόν πνευματικό της Πατέρα μέ τή συνοδεία του· ἐκείνους πού τούς ἐμίλησαν γιά Ἐκεῖνον καί γιά τήν ἀληθινή Ἐκκλησία Του, τήν Ὀρθόδοξη. Σάν ἀληθινά παιδιά ὑπακοῆς συμφώνησαν ἀμέσως νά ἀφήσουν τό φτωχοκάλυβό τους καί νά μεταφέρουν τά ξύλα καί τίς λαμαρίνες, γιά νά φτιάξουν ἕνα ἄλλο στό χωριό τοῦ Παντελῆ πλάι στήν Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παύλου, πού θά γίνει ἐκεῖ, πρῶτα ὁ Θεός. Πρέπει νά ποῦμε ἐδῶ, ὅτι ἡ Σωφρονία εἶναι ἡ πρώτη καί καλύτερη ψάλτρια καί, ὡς περισσότερο μορφωμένη ἀπό τούς ἄλλους, θά ἀποβεῖ βασικό στέλεχος στήν πνευματική ζωή τῆς νέας ἐνορίας.

Τό πρῶτο πού χρειάζεται νά γίνει εἶναι μία μπουλντόζα νά ἀνοίξει τό δρόμο, γιά νά εἶναι δυνατή ἡ μεταφορά τῶν ὑλικῶν, πού θά χρειασθοῦν γιά τό κτίσιμο.

† Ο Νέας Ζηλανδίας Αμφιλόχιος

συνεχίζεται